

ПЕТЯ ИЛИЕВА

**БЪЛГАРСКОТО ИЗКУСТВО И ФОЛКЛОР
КАТО МЕЖДУНАРОДНИ МОСТОВЕ
И
КУЛТУРНА ДИПЛОМАЦИЯ**

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

Докторантска програма

„Визуално-пластични изкуства“

към департамент „Изящни изкуства“

направление 8.2. Изобразително изкуство

ПЕТЯ ИВАНОВА ИЛИЕВА

БЪЛГАРСКОТО ИЗКУСТВО И ФОЛКЛОР КАТО МЕЖДУНАРОДНИ МОСТОВЕ И КУЛТУРНА ДИПЛОМАЦИЯ

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертация за присъждане на образователна и научна
степен „доктор“

Научен консултант: доц. д-р Ралица Мирчева

2018 год.

Съдържание:

УВОД

ПЪРВА ГЛАВА

ЖИВОПИС И ТЕКСТИЛ

1.1. Живописта и текстилът като част от изобразителните изкуства

1.1.1. Кратка история на живописата

1.1.2. Кратка история на текстила

1.2. Начини на възприемане на живописата и текстила

1.3. Живописата и текстилът като част от културно наследство

Изводи

ВТОРА ГЛАВА

БЪЛГАРСКИЯТ ФОЛКЛОР, ПРЕСЪЗДАДЕН В ТЕКСТИЛА

2.1. Исторически преглед на българските фолклорни мотиви в текстила

2.2. Килимарството по българските земи

2.2.1. Тъкането на килими по българските земи

2.2.2. Традицията за тъкане на котленски килими

2.2.3. Традицията за тъкане на чипровски килими

2.3. Българските шевици – произход и предназначение

Изводи

ТРЕТА ГЛАВА

ФОЛКЛОРНИ МОТИВИ, ПРЕСЪЗДАДЕНИ СЪС СРЕДСТВАТА НА ЖИВОПИСТА (ИЗСЛЕДВАНЕ ЧРЕЗ ПРАКТИЧЕСКИ ПРИЛОЖЕН МЕТОД БАЗИРАН НА НАБЛЮДЕНИЯ ВЪРХУ ГОЛЕМИ ГРУПИ ХОРА)

3.1. Етнография

3.2. Фолклорни мотиви, пресъздавани чрез средствата на живописата, като средство за образование и повишаване на осведомеността

- 3.3. Изследване на влиянието на фолклорните мотиви в живописа и текстила чрез практико-приложен метод, базиран на наблюдението върху големи групи хора

Изводи

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА

КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО, ПРЕДСТАВЕНО СЪС СПОСОБИТЕ НА ЖИВОПИСТА И ТЕКСТИЛА – ОСНОВА ЗА РАЗВИТИЕ НА НОВ ТИП КУЛТУРНА ДИПЛОМАЦИЯ

- 4.1. Културна дипломация или културата – „меката дипломация“

4.1.1. Предназначение на културната дипломация

4.1.2. Инструменти на културната дипломация

4.1.2.1. Изложения

4.1.2.2. Културен обмен

4.1.2.3. Възможни усложнения в културната дейност

- 4.2. Културната дипломация – форма на международно общуване.

- 4.3. Българските традиции, пресъздадени в живописа и текстила – основа за нов вид културна дипломация

Изводи

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ПРИНОСИ

БИБЛИОГРАФИЯ

ПРИЛОЖЕНИЯ

Дисертационният труд се състои от увод, четири глави, заключение, описани е на приносите, библиография и приложения.

Целта на дисертацията е да разгледа българския фолклор и неговата симбиоза с живописата. Как елементите на нематериалното културно наследство могат да бъдат използвани не само като израз на културната идентичност на един народ, но и като основа за културна дипломация.

Дисертационният труд е построен върху изследване на влиянието на фолклорните мотиви в живописата и текстила, чрез практико-приложен метод, базиран на наблюдението върху големи групи хора.

Прави се кратък преглед на двете най-древни изобразителни изкуства – живопис и текстил. От възникването си в зората на човечеството до днес те играят важна роля както в ежедневните нужди на човека, така и в неговото психологическо и емоционално изразяване и израстване. Още преди 45 000 години праисторическите хора са рисували по стените в пещерите. Така са изразявали потребността си да общуват със заобикалящата ги среда; да изобразяват ежедневния си бит, примитивните си представи за устройството на света, ритуалите си; да изобразят Слънцето или годишните времена.

По-късно – при възникване на текстила, живописата със своите цвят и композиция става елемент от него. Първите мотиви върху текстил играят роля при житейски, молитвени и магически ритуали.

Докато рисунките са едни от най-старите сведения за нуждите и заниманията на хората, то текстилът (освен, че е едно от най-старите сведения за родова, социална и класова принадлежност) и до днес е носител на същата информация.

В едно парче текстил можем да видим през вековете усещането за света и философията за живота от дадено време и място. Умението за изработване се е предавало от поколение на поколение. За българите в ритъма и хармонията на композициите, в цветовете на килимите и шевиците е заключена силата, душевността и енергията на предците. Те ни дават информация за традициите на народа и са свидетелство за ярките постижения на народното творчество. Върху здравите основи на миналото се гради бъдещето на един народ.

Изобразителните изкуства са играли ключова роля както за информираност и образование за ежедневните обичаи и умения на отделните

групи хора, така и за търсенето на връзки и взаимодействие с други общностни групи и други народи. Изобразителните изкуства могат да се нарекат най-старото средство за дипломация.

Културата на един народ е сборът от обичаи, навици, начин на живот и мироглед на група хора, общност, народ, а взаимодействието с цел опознаване и влияние върху друга общност или народ е културна дипломация.

Дисертацията прави преглед на най-важните и най-интересните моменти от историята на живописата и текстила и на културната дипломация. Тези две изкуства са част от „меката“ дипломация и могат да служат за образование, общуване и влияние между народите.

Дисертационният труд дава една различна гледна точка към живописата, към симбиозата ѝ с текстила, към начините ѝ за възприемане и към възможностите ѝ.

Чрез тази симбиоза живописата обръща вниманието на съвременното общество по нетрадиционен начин към фолклорното наследство. Насочва погледа към богатството на нематериалното културно-историческо наследство, което може да служи като инструмент на културната дипломация.

Напомня за два пренебрегвани в съвременното ни исторически факта. Текстилет е играл основна роля в ежедневието, празниците, религиозните обичаи и политическите събития в цялата история на човечеството.

- Текстилет и символите изобразявани в него от зората на човечеството до 19-и век са създавани само от жени.

- Трябва да е всеизвестно, че на 27.11.2014 г. *Междуправителственият комитет на ЮНЕСКО за опазване на нематериалното културно наследство* на сесия, проведена в Париж, вписа единодушно „Традицията на производство на Чипровски килими“ като Световно нематериално културно наследство.

Немного хора знаят, че композицията в чипровските килими се обуславя преди всичко от предназначението и големината на килима. В зависимост от предназначението им различаваме следните видове килими: за постилане на пода, за стена, за легло и молитвени килими изработвани за мохамеданите.

Задачите припокриват основната цел на дисертацията – опазването и популяризирането на нематериалното културно наследство в обществото, по-специално чрез неформални методи. Като част от работата ми за запазване и показване се стремя да го направя достъпно и интересно на широката общественост чрез съвременен начин. Популяризирам елементи от културното наследство не само на национално, но и на международно ниво. Надявам се да се събуди размисъл върху наследството и да настъпи промяна до известна степен в представите, и то специално на по-младото поколение.

Първата глава „ЖИВОПИС И ТЕКСТИЛ“ разглежда живописата и текстила като част от изобразителните изкуства.

Най-старите сведения за възникването на текстила и живописата.

Прави кратък преглед на историята на живописата. Обръща внимание на трите основни етапа, бележещи ново начало в изразните средства на визуалните изкуства.

Кратка история на текстила. Разглежда текстила от зараждането му от ранния неолит, VII хилядолетие пр.н.е., през оскъдните сведения за историята до съвременното занаятчийство и промишленост. Ролята и функцията на текстила във всяко общество като основна и специфична.

Разглежда начините на възприемане на живописата и текстила.

Дава един различен поглед към начините на възприемане.

Текстилът като обект, който може да бъде изучаван от етнологията, археологията, антропологията, социалната и икономическата история, историята на изкуството и дизайна.

Разглежда живописата и текстила като част от културното наследство.

Представя живописата като средство за пресъздаване на нематериалното културно наследство.

Втората глава „БЪЛГАРСКИЯТ ФОЛКЛОР ПРЕСЪЗДАДЕН В

ТЕКСТИЛА“ е познавателна, възпитателна и има практически приложно значение.

Систематизира и представя накратко историята и значението на най-популярните български килими и шевици. Дава основна информация за

нематериалното ни културно наследство, отразено в напълно материалните национални носии и текстил.

Прави исторически преглед на българските фолклорни мотиви в текстила. Чрез разкриването на материалните и духовните ценности, създадени от нашия народ, повече хора ще могат да осъзнаят своите корени дълбоко във вековете, да почувстват привързаност към миналото, а оттам връзката – как миналото среща бъдещето.

Разглежда килимарството. Дава сведения за тъкането на килими по българските земи като съществен дял от българското културно наследство. Ръчно тъканият килим е феномен в българските народни художествени занаяти, възникнал в древността, процъфтял през Възраждането, съществуващ и до днес. Художествена творба – декоративна тъкан, получена чрез преплитане на опънати нишки, чието развитие на орнаментика и цветovo богатство са обусловени от българския национален бит, обичаи, традиции, празници.

Тази глава акцентира върху:

- Традицията за тъкане на котленски килими.

С основаването на града Котел е възникнало и котленското килимарство. Културно наследство с уникални мотиви – стилизирани и геометрични.

- Традицията за тъкане на чипровски килими – българско наследство в списъка на ЮНЕСКО на Световното нематериално културно наследство.

Оригиналноста на мотивите, композицията и колорита, с които чипровските килими се отличават от произведените в други килимарски центрове, ни дават право да ги разглеждаме в известен смисъл като отделна школа или направление, като важна съставка в развитието на националното художествено килимарско производство.

- Българските шевици – произход и предназначение.

В традиционната българска култура везбата съпътства човека през целия му живот. Вшита в тъканта, тя става неразделна част от дрехата, която го отличава от останалия природен и културен свят.

Шевицата е съществен елемент от българския традиционен костюм и е един от начините да се подчертае не само сходството, но и различието между хората. Тя е своеобразно отражение на живота, художествено претворено усещане, носител на ценна информация.

Третата глава „ФОЛКЛОРНИ МОТИВИ ПРЕСЪЗДАДЕНИ СЪС СРЕДСТВАТА НА ЖИВОПИСТА (ИЗСЛЕДВАНЕ ЧРЕЗ ПРАКТИЧЕСКИ ПРИЛОЖЕН МЕТОД БАЗИРАН НА НАБЛЮДЕНИЯ ВЪРХУ ГОЛЕМИ ГРУПИ ХОРА)“ засяга произхода на етнологията и етнографията като наука и дейности. Разглежда възможните причини за сходство във фолклорните мотиви на народи от различни континенти.

В тази глава се прави методологично изследване на проблема чрез проекта *„Български фолклорни мотиви, пресъздавани със средствата на живописиста“* като средство за образование и повишаване на осведомеността. Целта на проекта е запознаване с нови начини за образование и за повишаване на информираността на големи групи от хора.

Етапите на проекта *„Български фолклорни мотиви със средствата на живописиста“* са:

1) Събиране и проучване на мотиви и орнаменти от национални носии, черги и килими, възглавници и покривки. Подреждане на елементите в мотивите – като традиционни вярвания и обичаи, родова принадлежност, сезонна работа

2) Систематизиране на най-типичните характеристики за всяка отделна област от седемте фолклорни области на България.

3) Пресъздаването им по начин, привлекателен за широката общественост.

Мотивите трябва да бъдат представени точно и надеждно. Трябва да показват най-характерното за конкретната област. В същото време те трябва да бъдат представени по възможно най-привлекателен, различен и необичаен начин, за да се събуди интересът на различни хора.

Това е проект с местен, национален и международен принос.

Той е изследване на влиянието на фолклорните мотиви в живописиста и текстила, чрез практико-приложен метод, базиран на наблюдението върху големи групи хора.

Той доказва още веднъж, че изобразителните изкуства и живописиста безспорно са межкултурни мостове, защото във времената, когато сме заливани от политически, религиозни и етнически проблеми, изкуството е това, което може да сближи различните хора. То е форма на общуване, която няма език, религия и раса. Изкуството е единственият начин да се разбираме – без

значение откъде сме. То може да играе огромна роля за събиране на хората заедно. Изкуствата са най-сигурните и най-здравите межкултурни мостове. Фолклорът като част от народното изкуство, и по-специално фолклорните елементи, са също международен, межкултурен мост. Вид диалог.

Четвъртата глава „КУЛТУРНОТО НАСЛЕДСТВО ПРЕДСТАВЕНО СЪС СПОСОБИТЕ НА ЖИВОПИСТА И ТЕКСТИЛА – ОСНОВА ЗА

РАЗВИТИЕ НА НОВ ТИП КУЛТУРНА ДИПЛОМАЦИЯ“ разглежда културната дипломация като прародител на съвременната дипломация; как и защо могат да се използват българските фолклорни мотиви като форма на международно общуване и като инструмент на съвременната дипломация.

Главата акцентира върху следните основни опорни точки:

- Културна дипломация или културата – „меката дипломация“
- Предназначение на културната дипломация
- Инструменти на културната дипломация
- Изложения
- Културен обмен
- Възможни усложнения в културната дейност
- Културната дипломация – форма на международно общуване.
- Българските традиции, пресъздадени в живописа и текстила – основа за нов вид културна дипломация

Още в Бронзовата ера културната дипломация е била норма за човешки интереси върху цивилизацията. 3000 г. пр. н. е. дипломацията еволюира в паралел с езиците, за да позволи връзки на големи групи извън ритуалите и церемониите; за да транспортира идеи, да позволява предварително планиране, самосъзнание и размисъл; да създава връзки от култура към култура. Древната дипломация означавала връзки не между нациите (държавите), а между културите. Адаптирайки културите, хората адаптирали правилата, превръщайки ги в закони. Така преодолявали споровете и подобрявали връзките. Това поощрявало мигрирането на племената по света, като те се чувствали добре дошли навсякъде, чувствали се като „братовчед на равните“ – съществуващ и до днес класически арабски поздрав.

Културната дипломация е вид публична дипломация и „мека сила“, която включва обмена на идеи, на информация, на изкуство и други аспекти на

културата между народите с цел насърчаване на взаимното разбирателство. По същество културната дипломация разкрива „душата“ на една нация.

Културата и културното наследство са неделими.

Фолклорните мотиви са важна част от нашето културно наследство и, използвани в съвременето, те ни показват устойчивост, уважение към миналото и оттам – увереност в бъдещето. Един сигурен път, вървящ през традиционната култура, душевност, обичаи и естетика.

Във фолклорните мотиви се съдържа силата и енергията, която ни е съхранила през вековете.

Културата е сигурният пазител на националната идентичност. Тя е водещ фактор за изграждане на национална, социална, общностна и индивидуална идентичност и за нейното затвърждаване. В същото време тя изгражда мостове между народите, междучовешки и межкултурни мостове.

Фолклорът и в частност фолклорните мотиви са свързващи, споделени ценности.

- Те са форма на културно изразяване на поколения българи. Дават информация за бита, културата, обичаите и народното изкуство.
- Цветовете и мотивите в нашите народни носии и килими са богато културно-историческото наследство, но също така много от елементите в българските мотиви са подобни (някои от тях почти еднакви) с елементи от фолклора на други народи. Същите елементи могат да бъдат намерени в Източна Европа, Скандинавия, Северна Африка, Азия, арабския регион и Латинска Америка.

Точно това може да се използва за изграждане на международни, межкултурни и междучовешки мостове в културната дипломация.

ПРИНОСИТЕ НА ТОЗИ ТРУД

1) Показва симбиозата между двете изкуства – живописата и текстила. Текстилтът (освен, че е едно от най-старите сведения за родова, социална и класова принадлежност) и до днес е носител на същата информация.

2) За първи път се прави преглед на най-важните, интересни и малко изследвани моменти от историята на текстила и културната дипломация.

Обяснява защо текстилтът е обект, който може да бъде изучаван от етнографията, етнологията, археологията, антропологията, социалната и икономическата история, от историята на изкуството и дизайна.

3) Дава пример как тези две изкуства са част от „меката дипломация“ и как могат да служат за образование, общуване и влияние между народите.

4) Обръща вниманието на хората по нетрадиционен начин към нашето фолклорно наследство, а именно помага им да видят нематериалното културно-историческо наследство в напълно материалния текстил.

5) Дава информация за опазването и популяризирането на нематериалното културно наследство в обществото, по-специално чрез неформални методи. Разглежда културната дипломация като прародител на съвременната дипломация.

- Представя се живописата като средство за пресъздаване на нематериалното културно наследство.

- Представя се използването на българските фолклорни мотиви с познавателна и възпитателна цел и с практически приложно значение.

- Систематизира се и се представя накратко историята и значението на най-популярните български килими и шевици. Така се дава основна информация за нематериалното ни културно наследство в иначе материалните национални носии и битов текстил.

б) Засяга произхода на етнологията и етнографията като наука и дейности. Разглежда възможните причини за сходство в текстилните фолклорни мотиви на народи от различни континенти.

БИБЛИОГРАФИЯ

- Баджов С., Костов Л., *Български народни шевици*, изд. Министерството на търговията с промишлеността и селскостопански стоки, София, 1913
- Боева Ю., Богинята и рогатите глави, изд. „Пропелер“, София, 2015
- Бояджиева С., Добрева Д., Петкова С., *Фолклор, традиции, култура*, изд. „Проф. Марин Дринов“, 2002
- Василева М., Царева Ю., Николова В., Василева Д., Димитрова Л., *Извори за българската етнография из българския следосвободенски печат 1878 – 1900*, изд. „Проф. Марин Дринов“, 1999
- Вакарелски Х., *Болгарское народное искусство*, изд. „Болгарский художник“, София, 1969
- Георгиева И., *Българска народна митология*, изд. „Наука и изкуство“, София, 1993
- Коев, И. *Българска везбена орнаментика*, изд. БАН, София, 1951
- Колев, Н. *Българска етнография*, изд. „Наука и изкуство“, София, 1987
- Кръстева Г., Примовски, А., *Родопско народно изкуство тъкани и медникарство*, изд. „Български художник“, София 1970
- Станков, Д., *Чипровски килими*, изд. БАН, София, 1960, с. 9-13, 55
- Станков, Д., *Котленски килими*, изд. БАН, 1960, с. 9, 11
- Маслинков Л., *Софийска везба*, изд. „Български художник“, София, 1973
- Матрова К., *Съвременна българска везба*, изд. „Техника“, София, 1963
- Митрева, П., *Самоковска везба*, изд. БАН, София, 1982
- Митрева П., *Самоковска везба*, изд. „Български художник“, София, 1986
- Попов К., *Български народни орнаменти*, изд. „Български художник“, София, 1982
- Попов К., *Български народни орнаменти*, изд. „Български художник“, София, 1986
- Пунтев, П., *Български народни везбени орнаменти*, изд. „Септември“, София, 1977
- Руменова Р., *Албум на български македонски шевици*, изд. Художествена академия, София, 1930
- Танев Т., *Българското везмо и изтокът*, София, 1941

Arndt, R. T., *The first rest of the kings*, copyright by Potomac Books Inc., Washington DC, 2005

Arndt, R. T., *American Cultural Diplomacy in the Twentieth Century*, copyright by Potomac Books Inc., Washington DC, 2005

Collins, R., *East to Cathay: The Silk Road*, Littlehampton Book Services Ltd, 1971

Harris, J., *5000 years of textiles*, British Museum Press, 1993

Thoms, W.J., *Folk-Lore, Notes & Queries*, 1846

Анева С., *Орнамент и народно изкуство*, issue 4/2007, www.cceol.com

Станоева И., *Облекло и накити*, issue 3/2010, www.cceol.com

Станоева И. *Народно изкуство*, issue 4/2010, www.cceol.com

ПУБЛИКАЦИИ НА ПЕТЯ ИЛИЕВА

„Значение на българските фолклорни мотиви като, част от културното ни наследство. История на българските фолклорни мотиви“ (16 стр.), В: *Българска наука* ISSN 1314-1031, брой 106, 2018 г., с. 77

„Изобразителни изкуства – живопис и текстил“ (11 стр.), В: *Българска наука* ISSN 1314-1031, брой 107, 2018 г., с. 103

„Културното наследство – дипломатически инструмент и форма на международно общуване“ (22 стр.), В: *Международни отношения* ISSN 0324-1092, брой 2, 2018 г., с.95

ОТНОСНО ПРОЕКТА „БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОРНИ МОТИВИ СЪС СРЕДСТВАТА НА ЖИВОПИСТА“

Като част от работата ми за запазване и показване се стремя да го направя достъпно и интересно чрез модерен съвременен начин на широката общественост. Популяризирам елементи от културното наследство не само на национално, но и на международно ниво. Надявам се да се събуди размисъл върху наследството и до известна степен да настъпи промяна в представите, и то специално на по-младото поколение.

Основните задачи са две:

- Първо: Завръщането на българите към красотата на народни мотиви, като част от нематериалното културно наследство. Тази част от наследството, създадена от жени.

Напомняне на съвременните хора по по-интересен начин да се обърнат към своите корени.

- Второ: Въвеждане на широка международна публика в националното ни богатство.

Запознаване с нашето наследство с помощта на картините, като друг вид инструмент.

Какъв е местният и национален принос на проекта „Български фолклорни мотиви със средствата на живописиста“?

Напомня на възрастните българи за забравените народни мотиви и ги връща в спомените им за престилката или забрадката на баба, старите черги на тавана и китениците в килера. Това не е толкова образователен, колкото емоционален ефект.

За младежите въздействието на проекта е друго. И образование, и обучение, както и повишаване на осведомеността. Много от тях имат слаби или почти никакви познания за текстилните изобразителни мотиви. Чрез този начин на представяне успявам да събудя техния интерес и желанието им да ги знаят и да намират приложението им в съвременния живот; да потърсят място за тях в най-чистата им и автентична форма в своите домове; да използват деликатно обновени и пресъздадени мотиви в облеклото и аксесоарите си и по този начин гордо да подчертават националната си идентичност в нашия достатъчно глобализиран свят. За тази цел аз разпространявам (в допълнение към

презентациите) блузи, ключодържатели, коликата и портмонета в модерен стил с отпечатани върху тях автентични народни мотиви.

За интереса към представянето на българските фолклорни мотиви със средствата на живописата, а оттам – и към България, ще дам като доказателство три примера от изложби.

Европейското училище 1 в Брюксел е училището, в което се обучават децата на еврократите, служители на всички европейски институции и администрации. Там учат 3400 деца от 60 различни националности. Между тези деца може би са някои от бъдещите лидери на Европа. Директорката г-жа Антония Естурла не само ме покани за представяне, но реши да предостави за целта заседателната зала на училището, като това пространство за първи път се отваря за посетители. В края на събитието тя ми съобщи, че за една седмица през тази зала са преминали 5000 души. Дълго време след това получавах и-мейли от различни хора с благодарност, че съм ги срещнала с традиционната култура на България.

Друг пример е представянето в Париж. Поради липса на мои лични средства се обърнах за помощ към българо-френската компания за развитие на културния туризъм в България. Те ми помогнаха с транспорта на картините и на винилните пана, като срещу това аз трябваше да разпространя информационни материали за тяхната компания. Почти година по-късно те ми разказаха колко щастливи са от силното повишаване на интереса на френските туристи в България благодарение на моята изложба и на материалите, които се раздаваха точно там. След свалянето на винилите от оградата на българското посолство – на Avenue Rapp №1, много централно място в сърцето на Париж, – от посолството ми казаха за интереса на хората: тези, които са пресичали улицата, спирани да разглеждат, да четат текста от кой регион на България идва това, което е изобразено, и да коментират с персонала на нашата дипломатическа мисия, когато е било възможно.

Третият пример е работилниците, които направих в Чикаго по настояване на публиката. Родители ме помолиха да направя практически класове, за да се повиши информираността на децата им. След 6 такива урока родителите поискаха да се организира същото обучение и за тях. Времето ми позволи да проведе само 2, но хората бяха готови за още. Техните познати, видели снимки

от заниманията, се свързаха с мен с молба да направя същото – представяне и работилница в двете български училища в Ню Йорк.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРЕДСТАВЯНИЯТА НА ПРОЕКТА „БЪЛГАРСКИ ФОЛКЛОРНИ МОТИВИ“

- **Андора.** Международна арт среща на ЮНЕСКО, юли 2012
- **България – София.** Музей за история на София, януари 2013
- **Андора.** Колекцията на Feda, януари 2013
- **Франция – Страсбург.** В централата на Съвета на Европа, от 27 февруари до 8 март 2013
- **България – София.** Държавен културен институт към министъра на външните работи на Република България, март 2013
- **България – София.** Фоайето на залата Националната филхармония, зала „България“, София, април 2013
- **Франция – Париж.** Централата на ЮНЕСКО, 3-7 юни 2013
- **Италия – Венеция.** Palazzo Zorzi – Castello (по време на 55-то Венецианско биенале), юни-юли 2013
- **Австрия – Виена.** Двореца Хофбург, юли 2013
- **Великобритания – Лондон.** Български културен институт, юли 2013
- **Франция – Париж.** Българското посолство, декември 2013;
- **Франция – Париж.** Винилни пана на Avenue Rapp, от декември 2013 до февруари 2014
- **Белгия – Брюксел.** Европейско училище 1, май 2014
- **България – София.** Двореца „Врана“ при Симеон Сакскобургготски, юни 2014
- **България – София.** Народното събрание на Република България, юни 2014
- **България – Велико Търново.** По време на Първата международна среща на културни центрове и мрежи на общността (от Европа, Азия, Африка и Латинска Америка), септември 2014
- **Испания – Валенсия.** Български фестивал, май 2015
- **Индия – Делхи.** Българското посолство, октомври 2015
- **Индия – щат Харяна.** Университет за либерални изкуства и хуманитарни науки, октомври 2015

- **Индия – Курукшетра.** Дарохар етнографски музей, октомври 2015
- **Индия – Нойда.** Азиатска международна камара на медийната и развлекателната индустрия, октомври 2015
- **Антарктида – остров Ливингстън,** януари 2016
- **Чехия – Прага.** Дом на Европа, февруари 2016
- **Словакия – Братислава.** Български културен институт, март 2016
- **САЩ – Чикаго.** Български фолклорен фестивал (най-големият български фестивал в Северна Америка, който събира българи и чуждестранни любители на българския фолклор от всички щати на САЩ и от Канада), април 2016;
- **САЩ – Чикаго.** Българско колективно пространство „Магура“, април 2016
- **САЩ – Ню Йорк.** Генерално консулство на Република България, май 2016
- **Оман – Маскат.** Най-големия историко-етнографски музей Bait al Zubair, януари 2017
- **САЩ – Ню Йорк.** Българско училище „Христо Ботев“, април 2017
- **САЩ – Ню Йорк.** The Riverside Theater, април 2017;
- **САЩ – Ню Йорк.** Ден на Земята, април 2017
- **САЩ – Вашингтон DC.** Българското посолство във Вашингтон. Участието бе част от празниците на европейската култура по случай деня на Европа и деня на отворените врати на европейските посолства, 11 май 2017
- **САЩ – Вашингтон DC.** Вечер на българската култура в българското посолство, 13 май 2017
- **Япония – Токио.** Keio Floral Garden "ANGE", 22-27 май 2017
- **Япония – Токио.** Резиденцията на българския посланик, 2 юни 2017
- **Япония – Йокохама.** "Iwama Shimin Plaza" – галерия на общината, юни 2017
- **Китай – Хохот.** Трето международно биенале на изкуствата, октомври 2017 г.
- **Бейрут – Ливан.** Art of Living, ноември 2017 г.
- **Катар – Доха.** май 2018 г.
- **България – София.** Галерия на открито, моста към НДК, май 2018г.

Актуална информация на <http://petya-ilieva.blogspot.bg>